



DET RÖR SIG...

— Vi finner det följdriktigt att det inom TCO:s ram kommer att finnas fyra jämställda samarbetsorgan, nämligen TCO-S, TCO-K, PTK och TCO-P.

Detta förslag lade fem mindre och medelstora TCO-förbund fram i elfte timmen innan TCO-kongressen inleddes i Stockholm den 13 juni. De fem förbunden är Bankmannaförbundet (omkr 26 000 medlemmar), Försäkringstjänstemannaförbundet (13 000), Apoteksteknikerförbundet (7 000), Maskinbefälsförbundet (3 000) och Teaterförbundet (2 000). Journalistförbundet (6 000), Fartygsbefälsförbundet (4 000) samt Skogs- och Lantbrukstjänstemannaförbundet (1 000) bereds tillfälle att i samband med TCO-kongressen ansluta sig till förslaget om man skulle önska detta. Sammanlagt har de åtta förbunden cirka 62 000 medlemmar.

Förslaget presenterades för kongressen i anslutning till behandlingen av motionerna 7—10 samt TCO-styrelsens förslag beträffande samarbetsfrågorna inom TCO.

— Frågan finns redan uppe på TCO-kongressens dagordning, säger förste ombudsman Lennart Lundgren, Bankmannaförbundet. Vårt förslag skall därför närmast betraktas som ett ändrings- och tilläggsförslag. Det bör alltså inte föreligga några formella svårigheter att behandla förslaget, säger Lennart Lundgren.

I förslaget förklarar de fem förbunden att inget av dem är berett att ansluta sig till Privattjänstemannakartellen (PTK) inom TCO. Samtliga organisationer fäster dock utomordentlig vikt vid en förbättrad samverkan mellan organisationer med närliggande medlemsintressen, och vid samarbetet inom TCO som helhet, heter det.

Förslaget går ut på att ett samarbetsorgan bildas för de privatanställda organisationer i branscher utanför handel och industri. Ett nytt TCO-P bildas, verksamheten i den nuvarande privattjänstemannakommittén upphör.

De fem förbunden påpekar att samverkan i gemensamma intressefrågor vid förhandlingar och i övrigt, bör ha goda förutsättningar att utvecklas på denna organisatoriska grund.

Vid bildandet av PTK och TCO-P bör förbunden på privattjänstemannaområdet ha rätt att före den 1 oktober i år välja den anslutning till samarbetsorganen som respektive organisation finner mest ändamålsenlig.

Förslaget förutsätter att en organisationsanslutning till samarbetsorganen i fortsättningen skall behandlas och avgöras av TCO:s styrelse. Styrelsens beslut skall kunna prövas vid följande ordinarie sammanträde med



Lennart Lundgren

TCO:s representantskap eller slutgiltigt vid nästkommande kongress. Denna ordning överensstämmer med organisationsfrågornas behandling i övrigt inom TCO, påpekas i förslaget.

— Våra organisationer fäster också stort avseende vid att ett centralt samrådsorgan upprättas mellan samtliga samarbetsorgan i avtals- och förhandlingsfrågor inom TCO. Detta organ måste tillmätas sådan betydelse att dess verksamhet bör regleras genom bestämmelser i TCO:s stadgar, heter det i slutklämman i förslaget.

— Representanten eller representanterna för det nya TCO-P skall inte inta någon annan ställning än de övriga deltagarna i det centrala samrådsorganet, säger Lennart Lundgren. Det säger sig självt att var och en som ingår i det centrala samrådsorganet måste ha sin uppfattning förankrad i sin sektor och i de förbund som ingår i samarbetsorganet.

— Det är väsentligt att de mindre och medelstora förbunden inom TCO samarbetar, fortsätter Lennart Lundgren. Samarbetet måste grundas på gemensamma intressen. De mindre och medelstora TCO-förbunden har emellertid också gemensamma intressen med övriga privattjänstemän, samt med kommunal- och statstjänstemännen. Det är därför det är angeläget att få ett centralt samrådsorgan inom TCO.

— Förslaget till det nya TCO-P grundar sig på en självbestämmanderätt för de egna förbundsområdena. En självbestämmanderätt som är väsentlig för att man inte skall förlora medlemskontakten och medlemsinflytandet.

— Vår avsikt är att göra en samförståndslösning. TCO-P skall naturligtvis inte uppfattas som en konkurrent till PTK, avslutar Lennart Lundgren.

Denna artikel skrevs den 12 juni. När tidningen distribuerats kan samarbetsfrågorna inom TCO redan vara avgjorda av kongressen.

LJ

...om samarbetet i TCO

Skådespelare kräver vetorätt vid tillsättning av teaterchef

Lars Edström valdes till ny ordförande när Teaterförbundet höll sin ordinarie riksstämma i Stockholm den 3—4 juni. Jan-Olof Strandberg som varit förbundsordförande under sex år hade av sagt sig återval.

De 64 ombuden från förbundets 23 avdelningar beslöt bl a om en avgiftshöjning i de tre lägsta avgiftsklasserna från 15, 25 och 35 kr till 20, 30 respektive 40 kr i månaden.

Ett önskemål från Riksteaterns personalklubb att få bilda en egen avdelning hade tillstyrkts av centralstyrelsen men avsågs av riksstämman. I stället kommer en uppdelning på tre sektioner att göras inom avdelningen — en för vardera administrativ, teknisk och turnerande personal.

Stadgarna ändrades så att även de avdelningar som har under 25 medlemmar alltid får rätt att sända röstberättigade ombud till riksstämman. Riksstämman skall i fortsättningen hållas vart tredje år i stället för vartannat.

Ett program för demokratiskt inflytande på arbetsplatsen antogs av stämman. I programmet krävs bl a rätt till stridsåtgärder vid lokala konflikter, rätt till fackmöten på arbetstid samt medbestämmande- och vetorätt vid tillsättande av teaterchef.

Stämman beslöt ge anställningstryggheten hög prioritet vid de kommande avtalsförhandlingarna med teatern.

Styrelsen fick i uppdrag att under den kommande avtalsperioden genomföra en avtalsomläggning så att all arbetstid inklusive restid tillgodoräknas vid teatern.

Den nya styrelsen fick följande sammansättning: Lars Edström, Sven Broström, Lars-Göran Carlson, Jonas Cornell, Arne Hertler, Rolf Larsson, Kerstin Lidström, Siv Nilsson och Birgitta Sundberg. ■

SKILLNADEN MELLAN ER HEMMAFRUAR
OCH OSS YRKESKVINNOR ÄR ATT NI
ÄR SLAVAR OCH VI ÄR ARBETSMARKNADS-
TEKNISKT MANIPULERADE LÄGLÖNEOBJEKT!!



Utförlig PTK-debatt på SIF:s extra riksstämma

SIF höll extra riksstämma och diskuterade Privattjänstemannakartellen i gamla riksdagshuset dagen innan TCO-kongressen inledde sitt arbete, alltså tisdagen den 12 juni. Riksstämman beslöt att godkänna förbundsstyrelsens åtgärder i ärendet samt att uppdra till de av riksstämman utsedda ombuden vid TCO:s kongress att verka för TCO-styrelsens förslag i yttrande över SIF/SALF/HTF:s motion till TCO-kongressen.

Beslutet föregicks av en flera timmar lång debatt. Förbundsdirektör Arne H Nilstein inledde med att tackna bakgrunden till samarbetssträvanden på privattjänstemannaområdet. Han nämnde bland annat att kritiken mot att bildandet av PTK skulle vara ett steg ut ur TCO hade upphört därför att den var felaktig.

Förhandlingschef Ingvar Seregard gav en utförlig information om PTK-förslaget i ett anförande och utvecklade sina resonemang ytterligare i en replik. Han framhöll bl a att det har förutsatts att TCO-kongressen alltid skall ha informrats om förslag till stadgeändring i PTK och att TCO-kongressen skulle ha möjlighet att diskutera dessa innan en ändring sker. PTK är på väsentliga punkter förankrad i TCO:s stadgar, påpekade han.

I en replik framhöll Seregard att PTK skulle hålla den stadgemässiga möjligheten för de TCO-förbund som inte ansluter sig i starten att komma med under de närmaste tre åren fram till nästa TCO-kongress.

Flera ombud förde fram kritik mot SIF:s förbundsstyrelse för bristande information i PTK-frågan och någon talare menade också att man brustit i omdöme genom att inte informera.

Stockholmsavdelningen presenterade sin kritik i form av ett brev till den extra riksstämman. I detta yrkade man om klarhet på en rad punkter.

Resultatet av överläggningarna blev att

kritikerna förklarade sig nöjda med den information man fått på den extra riksstämman. Ett ombud tog t o m tillbaka ett yrkande på avslag till förbundsstyrelsens förslag, ett avslag som han — enligt hans egna ord — tyvärr var tvungen att göra eftersom han ville uppskjuta beslutet.

Förskjuta bildandet av PTK framåt i tiden och en annan och mera utförlig behandling av frågan ville Sten Risberg, Stockholm, ha.

Sten Risbergs yrkande blev motförslag till förbundsstyrelsens förslag. Vid beslutet kunde i varje fall referenten inte höra att någon ropade ja på Risbergs förslag.

Sittande ordförande Stig Legén frågade strax innan klubbslaget kanske av gammal vana om förslaget var enhälligt och klubbade därefter.

— Enhälligt? undrade Risberg från sin bänk. Han hade ju haft ett motförslag.

— Förlåt är votering begärd? frågade ordföranden.

— Nej, svarade Risberg och ruskade på huvudet.

RE-m

Bättre resultat för sparbankerna

Det samlade resultatet för landets 233 sparbanker förbättrades väsentligt under 1972, visar Statistiska centralbyråns preliminära sparbanksstatistik för 1972. Vinsten (före avsättningar och skatter) uppgick till 347 mkr jämfört med 251 mkr under 1971 dvs en ökning med 96 mkr eller 38 proc. Nettovinsten redovisas till 47 mkr mot 37 mkr 1971.

Det förbättrade resultatet förklaras i första hand av ett ökat räntenetto — det steg med 148 mkr till 916 mkr. Övriga intäkter av bankrörelsen steg med 13 mkr till 49 mkr. Personalkostnaderna ökade under året med 40 mkr till 385 mkr och övriga förvaltningskostnader med 24 mkr till 257 mkr. Härigenom ökade överskottet i bankrörelsen med 97 mkr till 323 mkr. ■